

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/39/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3722010252
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3722010252.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku, trestnej veci obžalovaného A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v Považskej Bystrici, trvale bytom D. XXX, okr. Považská Bystrica, trestne stíhaného pre prečin ohrozenia a poškodenia životného prostredia podľa § 300 ods. 3 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. novembra 2023 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Považská Bystrica proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 09. februára 2023, sp. zn. 1T/70/2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 09. februára 2023, sp. zn. 1T/70/2022, bol obžalovaný A. B. C. uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia a poškodenia životného prostredia podľa § 300 ods. 3 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

„v presne nezistenom období po kolaudácii diela „SO-02 Kulminačná nádrž Paprudné“ dňa 15.12.2017 do mesiaca júl 2019 vybudoval oplotenie pozemkov v k. ú. D., obec D., C. D. A. E. D. F. XXX/X zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX a na parcelách KN-C Č. XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX s nezaloženým listom vlastníctva, ktoré sú zapísané ako parcela KN-E Č. XXX na liste vlastníctva č. XXXX, pričom oplotenie je tvorené pletivom pripevneným na oceľových stĺpkoch osadených v betónových pätkách, teda je stavbou v zmysle § 43 ods. 1 písm. a/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), na týchto parcelách vykonával rôzne terénne úpravy a vybudoval ďalšie stavby, najmä dňa 23.08.2018 na parcele KN-C XXX/X postavil stavbu bez súpisného čísla uložení a upevnenú na oceľové nosníky a prieniky, ktoré sú osadené na betónové pätky z debniacich tvárnic vyplnených betónom, pričom na základovú konštrukciu je položená drevená konštrukcia podlahy terasy a stavba mobilného domu, ktorého drevené stĺpy sú ukotvené oceľovými platňami do oceľových priečnikov roštu terasy, objekt je spojený so zemou pevným základom a napojený na elektrické rozvody, teda je stavbou v zmysle § 43 ods. 1 písm. b/, d/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), ku ktorej tvoria doplnkovú funkciu rezervoár vody, žumpa a vodomerná šachta, ktorú sú osadené v zemi teda sú stavbou v zmysle § 43 ods. 1 písm. e/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), a tiež tu vybudoval prístrešok na drevo a prístrešok na techniku, ktoré majú oceľové stĺpiky osadené do betónového základu, teda sú stavbou § 43 ods. 1 písm. a/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), takto konal bez súhlasu príslušných štátnych orgánov a v rozpore s ustanoveniami § 9 ods. 1 písm. c/, d/, § 13 ods. 2 písm. b/, d/ zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny napriek tomu, že uvedené pozemky sa nachádzajú v Chránenej krajinskej oblasti Strážovské vrchy, ktorá je podľa § 17 ods. 1 písm. a/ zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov chráneným územím, kde platí druhý stupeň ochrany podľa § 18 ods. 2 zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov a ktoré územie je vymedzené

vyhláškou č. 14/1989 Zb. o Chránenej krajinnej oblasti Strážovské vrchy a zároveň sa nachádzajú v Území európskeho významu Strážovské vrchy vyhláseným výnosom Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 3/2004-5.1 zo dňa 14.07.2004 a v Chránenom vtáčom území Strážovské vrchy vyhláseným vyhláškou Ministerstva životného prostredia č. 434/2009 Z. z.“

Za to bol odsúdený okresným súdom podľa § 300 ods. 3 Trestného zákona, § 56 ods. 1, ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j), písm. l), písm. n) Trestného zákona na peňažný trest vo výške 10.000,- Eur. Zároveň podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona okresný súd pre prípad, žeby výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, obžalovanému uložil náhradný trest v trvaní 12 mesiacov odňatia slobody.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor, ktoré smerovalo proti výrokom o uloženom treste v neprospech obžalovaného. Prokurátor odvolanie písomne odôvodnil. V úvode dôvodov odvolania poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol nasledovné:

„Rozhodnutie súdu nepovažujem za zákonné a opodstatnené, lebo nesprávne vyhodnotil zabezpečené dôkazy, v dôsledku čoho uložil neprimerane mierny trest.

Obžalovaný svojím protiprávnym konaním porušil viaceré zákonné ustanovenia upravujúce ochranu prírody a krajiny, keď bez akéhokoľvek predchádzajúceho povolenia príslušného orgánu vybudoval stavby na pozemku nachádzajúcom sa v Chránenej krajinnej oblasti Strážovské vrchy s druhým stupňom ochrany, zároveň v Území európskeho významu Strážovské vrchy a Chránenom vtáčom území Strážovské vrchy. Obžalovaný tým zasiahol záujem štátu na ochrane životného prostredia, poškodil prirodzené prostredie tam sa vyskytujúcich rastlín a živočíchov a zároveň narušil estetický vzhľad krajiny. Účel trestu v predmetnej veci nie je možné dosiahnuť bez uloženia povinnosti odstrániť vybudované nepovolené stavby, a tak navrátiť narušené prírodné pomery do pôvodného stavu. Jedine takýmto spôsobom sa dosiahne stav súladný so zákonom č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny, ktorý obžalovaný pri budovaní stavieb úplne ignoroval.

V zmysle ustanovenia § 34 ods. 1,4 Tr. zák. je súd povinný pri ukladaní trestu prihliadať aj na následok protiprávneho konania a uloženým trestom ochrániť spoločnosť pred ďalším protiprávnym konaním. Škodlivý vplyv nepovolených stavieb na životné prostredie nespočíva iba v ich samotnom vybudovaní, ale aj v ich následnom užívaní obžalovaným a ďalšími osobami. Pri obhliadke miesta činu boli okrem stavby mobilného domu na mieste zistené zariadenia ako sauna, kaďa, party stan, gril, trampolína, lehátka, fľaše alkoholu, vonkajšia hifi sústava, ohrievacie teleso na tuhé palivo, udiareň, udice a množstvo ďalších vecí, ktoré nepochybne preukazujú, že obžalovaný toto miesto využíval na súkromné rekreačné účely. Tým dochádza k pravidelnému a permanentnému narúšaniu všetkých zložiek prírody neustálym pohybom, hlukom, vypúšťaním škodlivín do ovzdušia a ďalšími činnosťami, pred ktorými majú byť územia tohto druhu chránené.

Skutočnosť, že obžalovaný v priebehu trestného konania neoprávnene vybudované stavby predal na základe kúpnej a záložnej zmluvy zo dňa 08.12.2022, nemôže ustáliť súčasný nepochybne protiprávny stav a zbaviť obžalovaného povinnosti napraviť vzniknuté škody na životnom prostredí. Kupujúci v zmluve výslovne vyjadrili jednak vedomosť, že stavby na prevádzaných pozemkoch boli vybudované bez povolenia a taktiež vôľu, napriek tomu ich nadobudnúť do svojho vlastníctva. Je preto odôvodnené požadovať od nich poskytnutie súčinnosti obžalovanému pri výkone uloženého trestu spočívajúceho v ich odstránení.

Pokiaľ súd argumentuje, že starosta obce Prečín ubezpečoval obžalovaného o možnosti dodatočného legalizovania stavieb, toto pochybenie starostu nemá žiadny vplyv na zavinenie obžalovaného. Bol to obžalovaný, ktorý mal povinnosť vopred si zabezpečiť povolenie na vybudovanie stavieb a túto povinnosť si nesplnil. Nakoľko v minulosti realizoval rozsiahlu stavbu kulminačnej nádrže, nepochybne je oboznámený s postupom, ktorý zákon od stavebníka vyžaduje. Výpovede svedkov zabezpečené v prípravnom konaní túto jeho vedomosť taktiež potvrdili. Príslušné orgány ochrany prírody a krajiny sa v prípravnom konaní jednoznačne vyjadrili, že na vybudovanie stavby v dotknutom území by rozhodne neudelili súhlas, preto akákoľvek argumentácia obžalovaného o snahe zabezpečiť si dodatočné povolenie týchto stavieb nemá reálny základ.

V prípade uloženia trestu bez povinnosti odstrániť nepovolené stavby zostane zachovaný existujúci protiprávny stav a naďalej bude dochádzať k rušeniu prirodzeného prostredia zákonom chránených rastlín a živočíchov. Prípadné splnenie povinnosti by tak zostalo výlučne na ľubovôli obžalovaného,

ktorý vzhľadom na svoje doterajšie konanie, neposkytuje absolútne žiadnu záruku, že stavby dobrovoľne odstráni.

S prihliadnutím na tieto skutočnosti považujem moje odvolanie za odôvodnené a navrhujem

aby Krajský súd v Trenčíne na podklade môjho odvolania, podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil výrok o treste uloženom obž. A. B. C. rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/70/2022 zo dňa 09.02.2023 a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obž. Bc B. C. podľa § 300 ods. 3 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., s prihliadnutím na § 36 písm. j/, l/, n/ Tr. zák., trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky s probačným dohľadom a povinnosťou v priebehu skúšobnej doby, v súčinnosti s príslušným stavebným úradom a súčasnými vlastníkmi dotknutých pozemkov a stavieb, odstrániť stavby vybudované na parcele KN-C XXX/X zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX a na parcelách KN-C č. XXX/X, XXX/X, XXX/X, 917 s nezaloženým listom vlastníctva zapísaných ako parcela KN-E č. XXX na liste vlastníctva č. XXXX, ktoré sú identifikované v znaleckom posudku G. B. A. č. 21/2021 zo dňa 10.03.2022 a o tomto predložiť relevantný listinný dôkaz.“

Obžalovaný vo vyjadrení k odvolaniu prokurátora prostredníctvom obhajcu uviedol:

„I.

Okresný súd Považská Bystrica na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.02.2023 v mojej trestnej veci rozhodol, že som vinný za spáchaný skutok, teda v chránenom území som neoprávnene postavil stavbu, čím som spáchal prečin ohrozenia a poškodenia životného prostredia podľa § 300 ods. 3 Trestného zákona, za čo ma odsúdil podľa § 300 ods. 3 Trestného zákona, § 56 ods. 1 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j), 1), n) Trestného zákona na peňažný trest vo výške 10.000,-EUR, pričom podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona mi súd pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, uložil náhradný trest v trvaní 12 mesiacov odňatia slobody, v nadväznosti na čo Okresný súd Považská Bystrica vydal Rozsudok zo dňa 09.02.2023, sp. zn. 1T/70/2022-429 (ďalej pre účely tohto podania len ako "Rozsudok").

Proti Rozsudku podala Odvolanie prokurátorka Okresnej prokuratúry Považská Bystrica, ktoré následne odôvodnila tým, že trestný súd nesprávne vyhodnotil zabezpečené dôkazy, v dôsledku čoho uložil neprimerane mierny trest. Podľa vyjadreného názoru prokurátorky som svojím protiprávnym konaním porušil viaceré zákonné ustanovenia upravujúce ochranu prírody a krajiny, pričom účel trestu v predmetnej veci nie je možné podľa názoru prokurátorky dosiahnuť bez uloženia povinnosti odstrániť vybudované nepovolené stavby, a tak navrátiť narušené prírodné pomery do pôvodného stavu.

Podľa názoru prokurátorky skutočnosť, že som nepovolené vybudované stavby v priebehu trestného konania previedol na tretie osoby, nemôže ustáliť súčasný nepochybne protiprávny stav a zbaviť ma povinnosti napraviť vzniknuté škody na životnom prostredí. Podľa vyjadrenia prokurátorky je odôvodnené požadovať od nových nadobúdateľov poskytnutie súčinnosti pri výkone uloženého trestu spočívajúceho v ich odstránení.

Podľa názoru prokurátorky akákoľvek moja argumentácia o snahe zabezpečiť si dodatočné povolenie týchto stavieb nemá reálny základ, nakoľko príslušné orgány ochrany prírody a krajiny sa v prípravnom konaní mali vyjadriť, že na vybudovanie stavieb v dotknutom území by rozhodne súhlas neudelili. Prípadné splnenie povinnosti by tak zostalo výlučne na mojej ľubovôli, čo vzhľadom na moje doterajšie konanie neposkytuje žiadnu záruku, že stavby dobrovoľne odstránim.

S prihliadnutím na odôvodnenie svojho Odvolania prokurátorka navrhla, aby odvolací Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil výrok o uloženom treste a aby mi podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku uložil podľa § 300 ods. 3 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 36 písm. j), 1), n) Trestného zákona, trest odňatia slobody v trvaní 1 rok s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky s probačným dohľadom a povinnosťou v priebehu skúšobnej doby, v súčinnosti s príslušným stavebným úradom a súčasnými vlastníkmi dotknutých pozemkov a stavieb odstrániť nepovolené stavby a o tomto predložiť relevantný listinný dôkaz.

II.

Vychádzajúc z odôvodnenia Odvolania prokurátorky môžem konštatovať, že primárnym a v podstate jediným argumentom Odvolania prokurátorky je údajne neprimeraná miernosť trestu v dôsledku toho, že mi nebola uložená prokurátorkou navrhovaná (požadovaná) povinnosť odstrániť dotknuté stavby.

K tomuto jedinému explicitnému argumentu prokurátorky akcentujem predovšetkým (už trestnému súdu známú a v dokazovaní aj zohľadnenú) skutočnosť, že predmetné stavby som previedol na nových

nadobúdateľov - G. H. D. a I. D. titulom Kúpnej a záložnej zmluvy zo dňa 31.01.2023. Odhliadnuc od iných mojich argumentov deklarovaných ďalej v tomto Vyjadrení som presvedčený, že akékoľvek uloženie povinnosti mojej osobe odstrániť predmetné stavby je právne nemožné, nevykonateľné a konzekventne na to nezákonné, nakoľko nemám objektívnu právnu možnosť s týmito nepovolenými stavbami disponovať, do týchto zasahovať a už vôbec nemám právnu možnosť tieto premiestňovať či zničiť bez súhlasu ich aktuálnych vlastníkov.

Jediným subjektom oprávňujúcim disponovať s predmetnými stavbami, a tieto teda aj prípadne odstrániť, sú výlučne aktuálni vlastníci predmetných stavieb, pričom žiadnej inej osobe nepatrí právo s týmito vecami (stavbami) bez súhlasu ich vlastníkov disponovať. Ďalej právne rozvedené možno uviesť, že v prípade, že by mi (potenciálne) bola trestným súdom uložená povinnosť predmetné stavby z dotknutých pozemkov odstrániť, splnenie takejto povinnosti by objektívne nebolo v mojej výlučnej právnej moci, ergo objektívne by som ani nemohol niesť zodpovednosť za splnenie takto uloženej povinnosti, nakoľko jej splnenie by záviselo a bolo podmienené vždy len ochotou a súhlasom nových vlastníkov a podmienkami nimi určenými, ktoré neviem priamo fakticky ovplyvniť a nemám na takýto súhlas voči novým nadobúdateľom právny nárok.

Prokurátorkou navrhovaná povinnosť by mohla v konečnom dôsledku viesť do (pre mňa) absolútne nežiadúceho stavu, kedy by mi súd mohol nariadiť nepodmienečný trest odňatia slobody v zmysle § 52 ods. 1 Trestného zákona iba z dôvodu, že aktuálni vlastníci predmetných stavieb mi nebudú súčinní spôsobom ako by som potreboval a/alebo mi nedovolia na nimi vlastnené pozemky vstúpiť alebo stavby odstrániť, ktoré ich konanie nemám právnu možnosť reálne ovplyvniť, a to aj napriek tomu, že by som vyvinul všetko potrebné úsilie ktoré možno odo mňa spravodlivo požadovať na splnenie takejto povinnosti. Takýto stav by bol podľa môjho názoru prirodzene nežiadúci a rozhodne by neplnil účel povinností ukladaných podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona.

„Jedno zo základných kritérií pre vyslovenie obmedzenia v zmysle § 59 ods. 2 Trestného zákona (*teraz § 51 ods. 2 a 4 Trestného zákona - poznámka obžalovaného) spočíva v tom, že obmedzenie je prostriedkom na zaistenie riadneho života odsúdeného. Druhým kritériom je primeranosť obmedzení. Zo skutočnosti, že obmedzenie je súčasťou trestu, ukladaného za konkrétny trestný čin určitej osobe, vyplýva, že musí byť primerané povahe a stupňu nebezpečnosti činu pre spoločnosť, účelu podmieneného odsúdenia a individuálnymi možnosťami nápravy páchatel'a.... Primeraným pre to nie je predovšetkým také obmedzenie, ktoré nemôže viesť k zaisteniu riadneho života u odsúdeného. Ďalej by bolo neprimerané obmedzenie, ktoré by závažnosťou zásadu do života odsúdeného presahovalo význam podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody.

Rozhodnutie: R II/1967

Z môjho pohľadu teda nie je splnená elementárna podmienka na uloženie povinnosti v rámci probačného dohľadu, a to účel takto uloženej povinnosti - zaistenie toho, aby som v budúcnosti viedol riadny život. Povinnosti ukladané v rámci probačného dohľadu pri podmienenom odklade výkonu trestu odňatia slobody nesmú aj podľa ustálenej judikatúry smerovať k inému účelu ako je zabezpečenie vedenia riadneho života páchatel'a v budúcnosti, teda nesmú byť ukladané napríklad za účelom výchovného pôsobenia na ostatných členov spoločnosti alebo zastrašenie.

"Okrem uloženia povinnosti na náhradu škody môže súd podmiennečne odsúdenému uložiť maximálne na dobu podmieneného odkladu výkonu trestu primerané obmedzenia smerujúce k tomu, aby viedol riadny život. Rovnako toto opatrenie, ktoré sleduje prehlbenie výchovného účinku podmieneného odsúdenia....obmedzenia môžu smerovať predovšetkým k paralyzovaniu tých nežiaducich javov, ktoré sa doposiaľ v živote odsúdeného vyskytovali a boli prekážkou vo vedení riadneho života.... Na to, aby súd mohol využiť primerané obmedzenia na prehlbenie individuálneho výchovného vplyvu podmieneného odsúdenia na páchatel'a i pre rozhodnutie o treste v iných smeroch, je nevyhnutné, aby dokonale poznal osobné pomery a charakter obvineného."

"Obmedzenia v zmysle § 59 ods. 2 Trestného zákona (*teraz § 51 ods. 2 a 4 Trestného zákona - poznámka obžalovaného) môžu smerovať len k tomu, aby sa podmiennečne odsúdený zbavil návykov, ktoré boli príčinou alebo podmienkou trestného činu, prípadne, aby také konanie obmedzil."

Rozhodnutia: R II/1967

R 32/1964

Dovolím si zdôrazniť, že aktuálne nemám zo strany žiadneho orgánu verejnej moci uloženú povinnosť predmetné stavby odstrániť. Vo vzťahu k preskúmaniu oprávnenosti nepovolených stavieb bol začatý Štátny stavebný dohľad, pričom v ďalších štádiách tohto konania a/aj v iných správnych konaniach bude predmetom dodatočné povolenie stavieb, resp. v prípade nesplnenia zákonných podmienok na ich dodatočné povolenie bude nariadené ich odstránenie. Všetky tieto okolnosti však budú individuálne posudzované a vyhodnocované v rámci individuálnych správnych konaní, najmä konania podľa § 88a a nasl. zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon).

Stavebný zákon pritom dáva stavebníkovi, resp. vlastníkovi stavieb právnu možnosť (nárok) nepovolené stavby dodatočne povoliť a tým aj zlegalizovať, pričom určuje konkrétne zákonné podmienky a predpoklady, len za splnenia ktorých je legalizácia dodatočne možná. Stavebný zákon pri tom vychádza z právnej premisy (hypotézy), že vlastník stavieb ma primárne možnosť osvedčiť podmienky pre dodatočné povolenie stavieb, pričom až v prípade ich nesplnenia je voči stavebníkovi vyvolený negatívny právny dôsledok v podobe ich odstránenia.

V zmysle § 88a ods. 1 Stavebného zákona ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi. Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b a podkladov predložených v stavebnom konaní.

V zmysle § 88a ods. 2 Stavebného zákona ak vlastník stavby požadované doklady nepredloží v určenej lehote alebo ak sa na ich podklade preukáže rozpor stavby s verejným záujmom, stavebný úrad nariadi odstránenie stavby.

Prokurátorkou navrhnutou povinnosťou by som ja, resp. noví vlastníci týchto stavieb stratili zákonné právo - zákonnú možnosť preukázať splnenie podmienok na dodatočné povolenie stavieb, navyše by tak bolo učené bez toho, aby boli akokoľvek v rámci trestného konania posudzované a vyhodnocované zákonné možnosti a podmienky dodatočného povolenia stavieb. Tak ako som už uviedol v predchádzajúcej časti tohto Vyjadrenia, posudzovanie splnenia podmienok dodatočného povolenia stavieb je plne a výlučne v gescii príslušného orgánu verejnej moci - stavebného úradu, a to za zachovania konkrétnych a pre stavebníka dopredu známych zákonných podmienok.

Pokiaľ teda prokurátorka považuje moju argumentáciu ohľadom možnosti dodatočne povoliť a zlegalizovať postavené stavby za argumentáciu "bez reálneho základu", robí tak podľa môjho názoru arbitrálne, nedôvodne a v rozpore s mojimi zákonnými právami, ktoré mi priznávajú všeobecne záväzné právne predpisy.

Prokurátorkou v odôvodnení Odvolania notifikovaná skutočnosť, že príslušné orgány ochrany prírody a krajiny sa v prípravnom konaní mali vyjadriť, že na vybudovanie stavieb v dotknutom území by rozhodne súhlas neudelili, je absolútne irelevantná, nakoľko orgány ochrany prírody a krajiny nemajú právomoc rozhodovať o dodatočnom povolení / odstránení stavieb. Ich názor môže byť relevantný v správnych konaniach (ako orgánu predkladajúceho svoje vyjadrenie do konania), ktorých predmetom bude práve dodatočné povolenie / odstránenie stavieb, avšak ich stanovisko bude len jedným z viacerých stanovísk a ako dôkaz bude predmetom vyhodnotenia zo strany príslušného správneho orgánu v komparácii aj s inými dôkazmi.

Aktuálne je akýkoľvek záver o možnosti alebo nemožnosti dodatočného povolenia, prípadne odstránenia mnou postavených stavieb predčasný a vyslovený bez vykonania náležitého dokazovania založeného na posúdení splnenia podmienok pre dodatočnú legalizáciu predmetných stavieb, ktoré právo predkladať dôkazy mi (prípadne vlastníkovi stavieb) priznávajú hmotnoprávne predpisy v individuálnych správnych konaniach vedených podľa konkrétnych procedurálnych pravidiel konkrétnych právnych predpisov.

Apropo, aj v kontexte týchto skutočností vyjadrujem pochybnosť nad právnou možnosťou uložiť daný druh právnej povinnosti v intenciách § 51 ods. 2 Trestného zákona, a to najmä v kontexte významu a

účelu ukladaných povinností, ktorým má byť výlučne zabezpečenie vedenia môjho riadneho života v budúcnosti.

V kontexte vyššie uvedených skutočností taktiež dodávam, že samotné vedenie trestného konania zavŕšené uložením peňažného trestu v zmysle Rozsudku, je pre mňa absolútnym mementom do budúcnosti a dostatočným postihom na to, aby som sa vyvaroval páchaniu akejkoľvek ďalšej trestnej činnosti. Napokon, aj z dôvodu vyodenia trestnoprávných následkov voči mojej osobe za konanie, ktorým som naozaj nesledoval žiadny zlý úmysel (práve naopak som tým sledoval primárne ochranu vybudovanej kulminačnej nádrže a ochranu života a zdravia osôb a zvery), som všetky moje lesné pozemky previedol na tretie osoby a nemám záujem ďalej venovať sa podobnej činnosti. Táto skutočnosť ma definitívne odradila od akéhokoľvek obhospodarovania lesných pozemkov.

Podľa môjho názoru už aj samotná skutočnosť, že som všetky moje lesné pozemky previedol na tretie osoby je dostatočnou garanciou, že sa ďalších obdobných trestných činov nedopustím, nakoľko už nevlastním žiadne obdobné lesné pozemky (už vôbec nie také situované v chránenom území, ktoré by som mohol stavebnou činnosťou poškodiť),

aj ktorými skutočnosťami (nad rámec už vyššie uvedených dôvodov) preukazujem nedôvodnosť, neopodstatnenosť a neexistenciu zákonnej potreby uložiť mi prokurátorkou v Odvolaní navrhovaný druh právnej povinnosti (s prihliadnutím aj na účel, pre splnenie ktorého majú byť povinnosti a obmedzenia v rámci probačného dohľadu ukladané).

III.

Nad rámec už uvedených argumentov možno dodať, že prokurátorkou požadovanú povinnosť možno uložiť len pre prípad uloženia trestu odňatia slobody, ktorého výkon bol podmienene odložený s probačným dohľadom. V súdnej trestnej veci mi však trestný súd uložil iný druh trestu, a to trest peňažný, ergo v takomto prípade ani len nemožno uvažovať o uložení povinnosti odstrániť nepovolené stavby.

Úvahy trestného súdu o uložení peňažného trestu považujem za absolútne legitímne, zákonné a racionálne zdôvodnené okolnosťami mojej trestnej veci. Na uloženie peňažného trestu boli splnené zákonné podmienky v zmysle § 56 ods. 1 a 2. Trestného zákona, pričom aj výšku uloženého peňažného trestu považujem za adekvátnu a spĺňajúcu základné princípy trestania.

Napokon, vychádzajúc z odôvodnenia Odvolania prokurátorky možno prijať záver, že ani samotná prokurátorka neuvádza žiadne konkrétne odvolacie dôvody či okolnosti, ktorými by namietala uloženie druhu trestu (peňažný trest) či jeho výšku. Celá argumentácia Odvolania je založená výlučne na absencii uloženia povinnosti odstrániť stavby, ktoré však (ako som už uviedol) pri danom druhu treste nie je možné.

Nad rámec právnej potreby poukazujem na skutočnosť, že v rámci trestného stíhania nebola spáchaním trestného činu zistená žiadna majetková škoda na životnom prostredí. Podotýkam, že všetky mnou realizované stavby boli postavené na danom území až po tom, čo bola v celom rozsahu vybudovaná a skolaudovaná Kulminačná nádrž Paprudné, ktorá bola vybudovaná spoločnosťou JALES s.r.o. v rámci projektu poskytnutia finančných prostriedkov nenávratnej finančnej výpomoci.

Mnou realizované stavby tak boli postavené na území (v životnom prostredí), ktoré bolo finálne a pomerne vo veľkom rozsahu upravené stavebnou výstavbou Kulminačnej nádrže Paprudné. V dôsledku nepovolených stavieb nebolo z mojej strany životné prostredie (krajina) žiadnym spôsobom upravovaná, stavby som osadil do takého stavu terénu, ktorý už bol finálne upravený Kulminačnou nádržou Paprudné (najmä som neodstránil pre potreby postavenia nepovolených stavieb žiadny strom, rastlinu, neupravil som terén ani som nevykonal žiadny iný zásah). Už vôbec nemožno hovoriť o tom, že by som v dôsledku stavebnej realizácie nepovolených stavieb životné prostredie akokoľvek poškodil. Jednoducho povedané, do v tom čase už existujúceho stavu som "položil" všetky vo výroku Rozsudku označené stavby bez toho, aby som musel vykonávať osobitnú stavebnú činnosť so zásahom do krajiny či terénu.

V tejto súvislosti znova poukazujem najmä na výpovede zástupcu Slovenskej republiky (zastúpenej Okresným úradom Považská Bystrica, odbor životného prostredia), G. F. (zoológ ŠOP SR SCHKO), G. J. F., D., podľa ktorých ku škode na životnom prostredí nedošlo, na danom území sa žiadne chránené biotopy nenachádzajú, resp. oplotenie Kulminačnej nádrže Paprudné plní prospešnú funkciu.

V žiadnom prípade nemám záujem bagatelizovať vinu za mnou spáchaný trestný čin a/ani nemám žiadny zámer polemizovať nad jeho závažnosťou. Z mojej strany je však žiaduce dodať, že objektívnu stránku predmetného trestného činu Ohrozenia a poškodenia životného prostredia v zmysle § 300 ods. 3 Trestného zákona som naplnil (už len) tým, že som stavby postavil, bez toho aby som spôsobil akúkoľvek škodu na životnom prostredí.

Plne si uvedomujem, že som v danom čase konal predčasne a v tom čase trestnoprávne, čoho následkom je aj uznanie mojej viny za spáchaný trestný čin. Predmetné stavby som však na danom území postavil až v čase, kedy daná krajinná oblasť bola pomerne rozsiahlym spôsobom upravená práve povolenou stavbou Kulminačnej nádrže Paprudné, pričom mnou realizované nepovolené stavby boli len minimálnym doplnkom k hlavnej (povolenej) stavbe a ich realizáciou som žiadnym ďalším spôsobom nezasiahol do fauny či flóry krajiny, už vôbec som ich realizáciou nepoškodil životné prostredie, čo opätovne duplikujem. Dané územie (bez toho, aby som spochybňoval jeho environmentálny význam ako chráneného územia) je pri tom územím - lesom, na ktorý sa nevzťahujú žiadne obmedzenia vo vzťahu k výrubu a lesníckym činnostiam, pričom ani v rámci LHP nie sú dané žiadne osobitné reštrikcie či obmedzenia.

Nezanedbateľným nemôže zostať ani prvostupňovým trestným súdom správne vyhodnotená okolnosť, že príslušný stavebný úrad Obce Prečín ma pred postavením stavieb, ako aj počas ich realizácie, a rovnako aj po ich vybudovaní, ubezpečoval, že predmetné stavby vzhľadom na ich doplnkový charakter a minimálny význam v porovnaní s vybudovanou "hlavnou stavbou" Kulminačnej nádrže Paprudné bude možné stavebne povoliť, k čomu napokon stavebný úrad Obce Prečín vo vzťahu k týmto stavbám vydal Oznámenia, že nemá námietky proti uskutočneniu ohlásených drobných stavieb, ktoré boli až následne zrušené v dôsledku protestov prokurátorky Okresnej prokuratúry Považská Bystrica.

Ani vo vzťahu k týmto skutočnostiam nemám záujem zľahčovať moju zodpovednosť za preverenie stavu spôsobom, že som si mal pred realizáciou nepovolených stavieb dôslednejšie preveriť podmienky ich legálnej výstavby, avšak ako laik som sa prirodzene spoliehal na neformálne vyjadrenia dotknutých pracovníkov príslušných orgánov verejnej moci, čo sa mi v konečnom dôsledku stalo vo vzťahu k môjmu odsúdeniu osudným.

Zdôraznenia hodným je aj motív môjho konania spočívajúceho v postavení nepovolených stavieb, keď som oplozenie pozemkov realizoval výlučne v záujme ochrany a prevencie, nakoľko sa v kulminačnej nádrži opakovane a bez môjho súhlasu kúpali rôzne osoby, nevynímajúc deti. Zároveň som opakovane z kulminačnej nádrže vyťahoval topiace sa zvieratá, ktoré tam uviazli a nevedeli sa dostať von, pričom takmer sa v kulminačnej nádrži utopili. Nehovoriac o tom, že ochrana kulminačnej nádrže a zabezpečenie ochrany a zdravia osôb bola explicitná podmienka ustanovená v Kolaudačnom rozhodnutí Kulminačnej nádrže Paprudné, ktoré som mal povinnosť dodržiavať. Všetky tieto skutočnosti boli v rámci vedeného trestného konania náležite preukázané.

Čo sa týka mobilného domu a jeho príslušenstva (drobných stavieb), tento som na dané miesto dovezol v celku so všetkými jeho súčasťami a zložil na dané miesto primárne z dôvodu, aby som mal vytvorené zázemie v čase, kedy som Kulminačnú nádrž Paprudné obhospodaroval, čistil a vykonával úkony s údržbou spojené. Je podľa môjho názoru prirodzené, že keďže bol dovezený mobilný dom plne vybavený (aj v rámci trestného konania zdokumentovaným) zariadením, počas mojich aktivít vo vzťahu ku kulminačnej nádrži za mnou chodila moja najbližšia rodina - manželka s deťmi, aby sme neboli od seba odlúčení. V danom čase som rovnako vyhodnotil ako prirodzené a neškodné, že sme v mobilnom dome mali uložené aj súkromné veci (deti hračky, oblečenie, zariadenia na prenos obrazu a zvuku, detské zábavné prvky a pod.).

Bez ohľadu na intenzitu využívania mobilného domu a jeho príslušenstva môžem zodpovedne a pravdivo opätovne potvrdiť, že primárnym zámerom postavenia nepovolených stavieb bolo, aby mi tieto uľahčili starostlivosť o Kulminačnú nádrž Paprudné, ktorú som ako konateľ JALES s.r.o. musel zabezpečovať.

Prvostupňový trestný súd preto podľa môjho názoru tieto skutočnosti správne a vhodne zohľadnil pri určení druhu trestu a jeho výške. Trestným súdom uložený trest spĺňa účel trestu a všetky zásady jeho ukladania v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona. Prvostupňovým trestným súdom aplikovaný druh trestu zabezpečuje v súlade s § 34 ods. 3 Trestného zákona aj to, že minimálnym spôsobom postihuje moju rodinu (najmä manželku a maloleté deti), čo by sa pochopiteľne nedalo povedať o treste odňatia slobody (hoci aj s podmieneným odkladom).

IV.

S prihliadnutím na v tomto mojom Vyjadrení deklarované skutkové a právne argumenty mám za to, že vydaný Rozsudok spĺňa všetky atribúty zákonnosti a vecnej správnosti, pričom prvostupňovým trestným súdom uloženým druhom trestu a jeho výškou neboli založené žiadne neopodstatnené odchýlky zo zákonných zásad ukladania trestov inkorporovaných v Trestnom zákone,

v dôsledku čoho považujem Odvolanie podané prokurátorkou Okresnej prokuratúry Považská Bystrica za nedôvodné a zdvorilo žiadam odvolací Krajský súd v Trenčíne, aby prokurátorkou podané Odvolanie zamietol ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku.“

Na verejnom zasadnutí, konanom o podanom odvolaní, nadriadený prokurátor krajskej prokuratúry sa stotožnil s odvolaním, ako aj jeho písomnými dôvodmi a navrhol mu vyhovieť. Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“), na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytykánych chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste, z obsahu odvolania prokurátora a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytykané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní prokurátora nevytykánych, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o otázku správnosti samotného napadnutého rozsudku okresného súdu, na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním. Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaním prokurátora napadnuté výroky o uloženom treste obžalovanému.

Z odôvodnenia odvolania prokurátora vyplýva, že prokurátor namieta správnosť neuloženia podmiennečného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom s povinnosťou v priebehu skúšobnej doby odstrániť predmetné stavby a neuloženie takéhoto trestu je podľa jeho názoru v rozpore so zásadami ukladania trestu podľa § 34 Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“), v čom prokurátor videl vady napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Pokiaľ ide o odvolaním prokurátora namietanú neprimeranú mieru trestu uloženého obžalovanému v dôsledku neuloženia podmiennečného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom s povinnosťou v priebehu skúšobnej doby odstrániť predmetné stavby, odvolací súd sa s dôvodnosťou tejto námietky prokurátora nestotožnil. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. jasne a zrozumiteľne vysvetlil dôvody, ktoré ho viedli k uloženiu peňažného trestu obžalovanému. Odvolací súd v súvislosti s takýmto odôvodnením konštatuje, že okresným súdom zistené skutočnosti majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, ktorých správnosť prokurátor v dôvodoch odvolania nenamieta.

Ani podľa názoru odvolacieho súdu okresným súdom správne zistené okolnosti prípadu a poznatky o osobe obžalovaného, na ktoré okresný súd poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku, v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. nedávajú odôvodnený podklad k tomu, aby pre naplnenie účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. por. by bolo v prípade obžalovaného nutné pôsobiť na neho výkonom podmiennečného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom s povinnosťou v priebehu skúšobnej doby odstrániť predmetné stavby. Odvolací súd zdôrazňuje, že pokiaľ ide o prokurátorom namietanú potrebu odstránenia nepovolenej stavby v prejednávanej veci, toto ani nie je v právomoci trestného súdu, nakoľko takáto právomoc v rámci správneho konania príslúcha príslušnému stavebnému úradu. Nad rámec uvedeného je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné poukázať na ustanovenie § 34 ods. 3 Tr. zák., ktoré jasne stanovuje, že

trest má postihovať iba páchatel'a. Nakoľko obžalovaný už aktuálne ani nie je vlastníkom predmetných stavieb, odhladnuc od vyššie uvedeného, prokurátorom namietané odstránenie stavieb by postihovalo predovšetkým tretie osoby. Zároveň v prípade nesúhlasu tejto tretej osoby by vytvorilo prekážku a reálnu nemožnosť zo strany obžalovaného splniť uloženú povinnosť zo strany súdu. Preto podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd veľmi citlivo a uvážene pristupoval k posudzovaniu otázky, či je obžalovanému nutné ukladať prokurátorom navrhovaný tento druh trestu. Podľa názoru odvolacieho súdu v prejednávacom prípade okresný súd správne, citlivo a v súlade s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadal pri ukladaní trestu na spôsob spáchania činu, mieru zavinenia a prevahu poľahčujúcich okolností. Ak teda okresný súd rozhodol na základe uvedených skutočností o uložení peňažného trestu, podľa názoru odvolacieho súdu postupoval v súlade s ustanoveniami Trestného zákona a všetkými zásadami pre ukládanie trestov v § 34 Tr. zák. Na základe uvedeného preto odvolací súd dospel k záveru, že trest uložený obžalovanému okresným súdom napadnutým rozsudkom v danom prípade nevykazuje znaky prokurátorom namietanej neprimeranej miernosti v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Na základe preskúmania správnosti odvolaním prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu odvolací súd nezistil ani chyby odvolaním prokurátora nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávacom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.